

EMPRESSES

INDÚSTRIA

Puigjaner reorienta l'exportació

Incrementarà el seu pes a Europa, començant per Alemanya, i alentirà l'entrada al Brasil

Els germans Joan F. i Paulina Puigjaner, d'Indústries Puigjaner

GEMMA MIRALDA

Toni Garganté

Indústries Puigjaner ha iniciat un nou pla estratègic que preveu augmentar un 54% la xifra de vendes en els propers quatre anys. L'objectiu se centra a passar dels 11 milions d'euros amb què va tancar el 2014 als 17 milions el 2018. La pràctica totalitat d'aquest increment es produirà als mercats d'exportació.

La companyia, que enguany compleix 130 anys, dissenya i

fabrica maquinària amb la marca Denn per a la deformació de metalls per rotació (torns, cisalles circulars, forja rotativa i aparells de tall i bordó, per a poligons i de tancament de tub). És a dir, màquines que s'utilitzen per a la posterior elaboració d'elements en forma circular de xapa o tub, des de llantes laminades i discos per al sector de l'automòbil fins al dipòsit de combustible de l'avió de combat europeu EF-2000, passant per l'acabat de tapes per a olles i cassoles, el tancat de boca de

cantimpleres i peces per a equips de ventilació industrial i llums ornamentals.

La companyia de béns d'equip per a automoció, aeronàutica i ventilació exporta fins al 95% de la facturació. "Es un percentatge que varia una mica d'un any a l'altre, perquè en aquesta crisi hi ha hagut anys en què no hem venut res a Espanya. El 2014 vam notar una reacció positiva al mercat local i aquest exercici sembla que arrenca amb bones perspectives. Però estem centrats en l'estranger", detalla el conseller delegat de l'empresa, Joan F. Puigjaner. Així, la primera intenció del pla passa per créixer a Europa amb nous productes, especialment a Alemanya, "on ens trobem amb els nostres tres principals competidors a la zona euro". El pes europeu en el negoci és massa petit en comparació amb els Estats Units, que van acumular el 40% dels ingressos l'any passat.

Amb tot, Puigjaner té empreses de distribució i assistència tècnica exclusives a França, Itàlia i Suècia, i participa en quatre projectes europeus d'investigació. "Ens vénen a buscar perquè estem molt especialitzats i som una petita empresa amb investigació incorporada, cosa que no és normal. Sumar una pime afegeix punts als consorcis. Hem d'entrar en aquests projectes a través de centres tecnològics com Tecnalia (País Basc) i el CTM de Manresa, Ascamm i la Universitat Politècnica de Catalunya", explica el membre de la quarta generació familiar.

La voluntat d'incrementar la presència a Europa contrasta amb el projecte al Brasil: "Tenim la possibilitat de formar una empresa mixta per proveir al Con Sud, però hem frenat la temptativa perquè no veiem clara la situació de la regió", indica Puigjaner.

Aquesta reorientació de l'estratègia internacional no afecta l'empresa compartida amb un soci local a la Xina Denn Yangzhou, que manté la seva activitat, "encara que últimament s'ha alentit". La companyia impulsarà el seu principal mercat dels Estats Units amb una estructura pròpia de servei post-venda, molt important per al client de les màquines Denn de Puigjaner. La companyia destina un 7% de la facturació a R+D. "És un pressupost molt elevat, tenint en compte que la mitjana és del 2% a Espanya", remarca Puigjaner. Aquest elevat nivell tecnològic permetrà incrementar l'especialització per solucionar problemes als clients.

Indústries Puigjaner va néixer el 1885 (conserva un document d'un primer pagament d'impostos de 50 cèntims) a Barcelona, i té la llicència espanyola més antiga de construcció de maquinària. La Maquinista Terrestre y Marítima es va avançar un any, però la companyia que posteriorment va derivar en Alstom fa temps que va abandonar l'activitat de productor de maquinària.

Els negatius tipus negatius

JESÚS SÁNCHEZ QUIÑONES

DIRECTOR GENERAL DE RENTA 4

El comportament dels mercats financers europeus des de principi d'any ha estat extraordinari. Els índexs europeus com el DAX alemany, el MIB italià o el PSI portuguès s'han revaloritzat entorn d'un 20% des que va començar l'exercici. El tipus d'interès dels bons sobirans dels diferents països de l'eurozona se situa en mínims. Els bons sobirans alemanys fins a set anys de venciment ofereixen una rendibilitat negativa. És a dir, l'inversor ha de pagar a l'Estat alemany per guardar-li els diners fins que vencin els bons.

El Tresor espanyol ha emès lletres del Tresor pràcticament al zero (0,04%). Portugal es finança a deu anys a tipus inferiors als que es finança el Tresor dels Estats Units, 1,57% enfront del 2,15%. Emissors corporatius, com Suez, han aconseguit emetre bons per 500 milions d'euros sense cap remuneració a un termini de dos anys. El causant directe d'aquesta evolució dels mercats financers europeus és el BCE, que a través de la seva actuació

està portant els tipus dels bons sobirans i corporatius a mínims històrics, amb la qual cosa s'infravaloren els riscos implícits de qualsevol inversió. La borsa es beneficia d'aquest moviment a través de diverses vies: pel transvasament de part de la inversió conservadora d'institucions i particulars a la renda variable; per la millora de la valoració comparativa de les borses davant la renda fixa, i per la millora de la previsió de resultats de les multinacionals europees davant la forta caiguda de l'euro.

El programa del BCE de compra de bons per un import mensual de 60.000 milions d'euros està distorsionant els preus dels actius financers fins i tot més del que inicialment era previsible. Un dels principals problemes a què s'enfronta el BCE és trobar tenidors dels bons que estiguin disposats a vendre'ls. No li resultarà fàcil. La distribució de la tinença dels bons sobirans d'eurozona té grans similituds entre els diferents

països de l'euro. La major part dels bons estan en mans de bancs i institucions nacionals i internacionals, principalment fons d'inversió, fons de pensions i companyies d'assegurances. La majoria no tenen cap intentiu per desprendre's dels seus bons. Vendre'ls suposa generar liquiditat que llavors han de reinvertir. No vendran els bons mantinguts en cartera per recomprar altres bons similars a tipus similars o inferiors. En moltes d'aquestes entitats, la tinença de bons sobirans és una obligació per la seva normativa, que no els permet invertir en un altre tipus d'actius.

En el cas dels bancs mantenir bons sobirans en el seu balanç no els suposa cap consum de capital. Mentre el BCE els continuï finançant, via la barra lliure de liquiditat al 0,05%, continuaran comprant bons fins que la rendibilitat baixi d'aquest percentatge. Només una modificació de la normativa bancària considerant que els bons sobirans no poden ser qualificats com a actiu lliure de risc i que, per tant, han de consumir capital, provocaria una venda forçada de bons sobirans per part dels bancs europeus. No s'espera que aquesta mesura si-

La compra de bons pel BCE està distorsionant els preus dels actius financers, fins i tot més del que es preveia inicialment

gui adoptada amb entrada en aplicació immediata.

Adicionalment, la certesa de saber que el BCE haurà de continuar comprant bons, almenys fins al setembre del 2016, fa que els tenidors de bons que podrien vendre, esperin que els seus preus pugin més, i conseqüentment els tipus dels bons baixin. (L'evolució dels tipus i el preu dels bons és inversa: quan pugen els tipus baixen els preus dels bons, i quan baixen els tipus puja el preu dels bons).

Almenys el BCE ha marcat una rendibilitat per sota de la qual no compraran bons: el tipus aplicat als diners dipositats pels bancs en la facilitat marginal de dipòsit, que actualment és negatiu, -0,2%. Cada vegada seran més els bons europeus que oferiran rendibilitat negativa. L'actuació del BCE porta a això. El problema es presentarà quan el banc central deixi de comprar. Les pèrdues que patiran els tenidors de bons aleshores per repunt dels tipus seran dramàtiques. Fins que no arribi el moment, a gaudir de l'eufòria dels mercats.